

ИВАН ВАЗОВ
ЗДРАСТВУЙ, СВЕТЕ!

chitanka.info

*На годините, на скърбите под твара
клюмна ми главата оснежена;
но видях го вчера минзухара —
луч огря душа ми натъжена
и сърце ми трепет млад усети...
И аз рекох: здравстуй ново цвете!*

*В зима крача... Но животът още пази
за мен тайни чарове мамливи
и на битието в бурните талази
храбро плувам: над бърда сънливи
утром зърна ли го дневното светило
аз му шъпна: здравстуй, слънце мило!*

*Сняг над мене... но сърцето — жарко.
Не убиват ледните фъртуни
туй, що в мене е вечно, що е ярко,
ни в душа отзивчивите струни
и крилата песен пак засяга
моя бдящ дух: здравстуй, Музо драга!*

*Дни на заник... И се любя жезко
тоз мир, хор от плачове и песни
любовта с възторзите ѝ небесни,
на живота нектара, пелина
(близко ми е всичко човешко),
и на път — към тайний бряг да мина,
аз повтарям шепота на вековете:
здравстуй, сладки свете!*

София, февруари 1910

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.